

afgørende, at man i processen ikke ansvarliggør barnet, og det er helt afgørende, at samtaler med barnet foretages af kompetente medarbejdere i statsforvaltningen og andre steder.

Alt i alt er lovforslaget dog et afgørende og vigtigt skridt i den rigtige retning, og derfor er vi også fuldt ud tilfredse med helheden i den politiske aftale. Vi skal dog ikke tro, at arbejdet er gjort med disse to lovforslag. Der er hele tiden brug for, at vi følger familieområdet tæt og overvejer nye initiativer hen ad vejen, bl.a. var fru Lissa Mathiasen inde på det med økonomien, og det er også relevant at kigge på det.

Men vi har også bl.a. med kommunalreformen indført obligatorisk rådgivning og konfliktmægling i statsforvaltningerne. Man skal således møde op og deltage i de forskellige møder og derved aktivt søge at begrænse systemets indblanding med henblik på at finde en løsning via dialog frem for beslutninger truffet af sagsbehandlere og dommere.

Kl. 14.30

Det er et krav, at man har deltaget i rådgivning og konfliktmægling, inden man kan rejse en sag ved domstolen. Det er således ikke muligt at blive væk fra møderne og efterfølgende rejse en sag ved domstolen, og det synes jeg fastlægger et grundlæggende princip, nemlig at vi skal have forældrene til at samarbejde og ansvarliggøre dem.

De lovforslag, vi behandler i dag, er tæt forbundet med implementeringen af kommunalreformen. Alle disse initiativer har til formål at lette overgangen til livet efter ægteskabet for børnene. Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti er stærke tilhængere af den traditionelle familie og det traditionelle ægteskab, og at vi derfor betragter ethvert sammenbrud i en familie som en tragedie for alle de involverede parter.

Folketinget har efter Dansk Folkepartis opfattelse en pligt til at sætte ind med økonomiske ressourcer og politiske initiativer med henblik på at værne om familien som en enhed.

Det kan ske på flere måder. En af de metoder, som vi i Dansk Folkeparti finder relevante, er statsfinansieret parrådgivning. I Norge er der en sådan ordning, og her er der positive erfaringer. Eksempelvis er det sådan, at 30 pct. af dem, som faktisk havde besluttet sig for at blive skilt, ombestemte sig efter en række parrådgivningsmøder. Det er tal, som er værd at bemærke.

I 2005 aftalte regeringen og Dansk Folkeparti at oprette en forsøgsordning, som i dag kører 12

forskellige steder i landet, bl.a. i Jylland, på Sjælland og på Fyn. Ordningen er allerede i dag populær, søgningen er stor, og i Dansk Folkeparti ser vi frem til, at ordningen skal evalueres i 2008-2009, forhåbentlig med henblik på at gøre ordningen til et landsdækkende tilbud.

Til sidst vil jeg minde om, at selv om vi i dag står og diskuterer, hvordan vi kan gøre hverdagen bedre for skilsmissebørn og lette overgangen til livet efter en skilsmisse for børnene, er det godt lige at huske på, at langt størstedelen af nutidens børn faktisk vokser op i den gode, gamle kernefamilie, og det synes vi i Dansk Folkeparti er værd at fastholde og bygge videre på til gavn for børnene.

Trygge og stabile rammer er altid det bedste udgangspunkt, men når skaden sker, skal vi gøre det langt bedre, end vi gør det i dag. Det kræver ny lovgivning, ligesom det kræver ansvarlige forældre, der vil det bedste for deres børn.

Folketinget opsætter nu de nødvendige rammer for den videre proces. Jeg håber, at vi forandrer noget til det bedre med dagens debat, og at vi med vores fælles bestræbelser får understreget, at det er Folketingets hensigt, at et barn som udgangspunkt har ret til sin far og sin mor, også når de ikke længere er i et parforhold.

Vi støtter lovforslagene og stemmer ja ved tredjebehandlingen.

Formanden:

Tak til hr. Martin Henriksen. Så er det hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Dette lovforslag er et lovforslag, som man virkeligt for alvor har mærket stor opmærksomhed om. Hundrevis af henvendelser fra borgerne, stor opmærksomhed i medierne og i timevis af drøftelser mellem partierne illustrerer jo ganske godt, hvad det her drejer sig om. Det er noget, som har direkte konsekvens for rigtig mange danskere i deres hverdag.

Spørgsmålet om skilsmisse og spørgsmålet om, at familiesituationen påvirker børnene, er selvfølgelig også helt centralt, og for Det Konservative Folkeparti har det naturligvis i den her fase også været helt centralt at sikre barnets bedste.

Før forhandlingerne om dette lovforslag gik i gang, kunne man jo godt frygte, at det kunne udvikle sig til en rettingsskandale mellem kønne; man kunne godt have haft en grundet